

CONSTANȚA

APARE DUMINICA

20 bani numărul 20

Administrația: Strada Mircea cel Mare No. 33

Abonamentul 10 lei pe an

Apa pentru oraș

O cestiune care este de cea mai mare actualitate — și a fost — asupra căreia voim să insistăm cu tot dinadinsul pe lângă noul prefect al județului, e cestia apei pentru oraș.

Înainte de a se fi făcut puțurile americane în oraș, toată populația orașului se îndestula cu apă din puțurile de la Anadolkiol și de la eișmeaua de acolo; pe atunci mai nu se cunosteau boli în oraș; toată Constanța poate afirma acest lucru. De când cu introducerea sistemului de puțuri americane mai întâiu la cazarmile orașului, de către căpitanul Mardare, și s'a făcut aci cele câte-va puțuri în mahalaua de sus, toată lumea se îndestulează cu apă din acele puțuri, și numai cei mai înlesniți, autoritățile și funcționarii superiori, cari au apa gratis, mai beau apă sănătoasă, neclocită în rezervoarele puțurilor particulare.

Proprietarii acestor puțuri, formind mai acum două-trei ani cartel între dinșii, au lucrat așa de bine că au făcut să înceteze a mai aduce apă din Anadolkiol pe toți sacagii dinainte, rămânând stăpâni absoluți pe vânzarea de apă în oraș. La început vindeau sacaua cu 5 bani, pe urmă cu 7 $\frac{1}{2}$ bani, iar acum, pe măsură ce au redus sacalele la nelucrare, prin desființarea lor treptată, au ridicat apa la 25 bani sacaua, ceea ce e enorm de scump. Dar învoiala carteliștilor nu s'a oprit aci, ei scot apa în rezervoare cu rîndui, și saca-

gii sînt obligați a încărca de acolo de unde li se indică, pentru anumite zile din săptămîină, — apa clocită 3-4 zile, scoasă de vînt sau mașina cu abur.

Cum sacagii, sacale și caii necesari nu se pot improviza în toate zilele, și cum Anadolkiol, prin depărtarea lui de oraș, nu poate doborî puțurile din oraș, căci imediat carteliștii reduc prețurile la imposibilitatea unei concurențe, aceștia sînt stăpîni absoluți pe negustoria de apă, și exercită acest comerț în mod nu se poate mai oneros, vînzînd pînă și primăriei cu lei 1.50 metrul cub, cum o fac pentru uzina electrică și alte trebuințe.

Vedînd această stare de lucruri, consiliul comunal de astă-vară a cercat să și însușească și traducă în fapt o propunere de alimentarea serviciilor comunale și al plantațiilor cu apă dela Dir. C. F. R. care, cu o cheltuială de 10000 lei, odată pentru totdeauna, pentru conductă și instalații de 7-8 puțuri, la grădina publică și piața de carne, și cu prețul de 20 bani m. c. să ofere să dea comunei minimum 200 m. c. pe zi.

În două ședințe ale consiliului comunal, la care a luat parte și scriitorul acestor rînduri, s'a discutat acest proiect și nici odată nu s'a reușit a se lua o decizie definitivă și esecutorie, din cauza opozițiunii administratorilor comunali, primarului și ajutorului, interesați în cestiune, fie-care în felul său, — feluri pe cari le reținem de astă-dată.

Ne permitem a atrage asupra

acestei cestiuni atențiunea d-lui prefect Virnav, rugându-l să o studieze d-sa.

Pe comună o costă apa 12 mii lei anual — cifră esactă, luată din registrele Primăriei. Făcînd cheltuiala de 10,000 lei pentru conducta propusă și instalații, Primăria va avea apă suficientă pentru serviciul, grădinii — brazdele ce se pun acum pe pantele dela bulvard și catedrală n'au nici o noimă dacă nu vor fi udate — și va putea vinde restul apei, ast-fel că, după socotelile făcute, în consiliu, comuna reintră în capitalul debursat în cel mult 2 ani.

Propunerea și acceptarea ei s'a părut acelu consiliu atât de avantajioasă că escludea orî-ce hesitare, și numai grație împrejurărilor rele dela comună starea de lucruri, lăcomia carteliștilor, mai pot dăinui.

Până la resolvarea cestiunii mari a aducerii apei, care cine știe cât va mai dura, această lucrare ni se pare atât de salutară că nu avem destule cuvinte spre a insista pentru adoptarea ei.

Încă odată rugăm pe d-l prefect să o studieze, și va bine-merita de la întreaga populație a orașului.

O serbare militară

În ziua de 21 Maiu Sfinții Impărați Constantin și Elena, Batalionul 2 Vinători «Regina Elisabeta» și-a serbat Patronul cu mare solemnitate; la care au luat parte D-l Dimitrie Sturdza Prim-ministru și Ministru de Răsboi; D-l General Năsturel Comandantul Diviziei

active, Oficerii Batalionului, precum și toți oficerii superiori din garnisoană.

La ora 10 și 45 a. m. a sosit D-l General Năsturel, căruia Comandantul i-a prezentat Batalionul.

La ora 11 a. m. a sosit D-l Prim-Ministru și Ministru de Răsboi, după ce a primit raportul Comandantului Diviziei, a trecut în revistă Batalionul în uralele vinătorilor.

S'a început serviciul religios; după serviciul religios D-l Ministru a vorbit trupeii și apoi a înmănat Comandantului Batalionului Maior Romanescu 5 medalii serviciului credincios clasa I-a care s'au distribuit sergenților-majori ai batalionului.

După aceasta s'a cetit ordinul M. S. Regelui prin care batalionul 2 Vinători va purta numele de Batalionul 2 Vinători Regina Elisabeta ca o pildă de avânt ostășesc și devotament pentru Patrie și Rege, cum batalionul s'a purtat în ziua de 30 August 1877 la atacul redutei Grivița. A avut loc apoi defilarea, inspecția localurilor cazărmei și la ora 12 și 45 a trecut în sala de mâncare a trupeii, frumos decorată, unde s'a servit dejunul.

Cel întâiu a vorbit D-l General Năsturel Comandantul Diviziei active, arătând faptele strălucite ale acestui batalion în răsboiul din 1877. S'a băut în sănătatea M. S. Regelui și Reginei fetei Regale și în sănătatea D-lui Ministru Dimitrie Sturdza.

Al *doilea* discurs a fost al D-lui Ministru. Al *treilea* a vorbit Majorul Romanescu bînd în sănătatea D-lui Ministru de Resbel.

Al patrulea a vorbit d-l Ministru răspunzînd cuvîntărei D-lui Comandant al batalionului; iar către sfîrșit a vorbit tot D-l Prim-Ministru pentru batalion.

Urale nesfîrșite au urmat fie-cărui discurs.

Eată discursurile rostite la această frumoasă solemnitate pentru batalionul 2 Vinători al cărui steag a fost atît de sîrbătorit în ziua de 10 Maiu la București. Le dăm aci în ordinea în care ele au fost pronunțate:

1. Discursul rostit înaintea frontului

Sub-oficieri, Caporalii, Soldații ai Batalionului 2 Vinători Regina Elisabeta,

Zilele de vitejie ale Batalionului v'a adus o mare cinste — acea de a purta numele Majestății Sale Regina Elisabeta. Regina a fost care a alinat durerile răniților ce soseau din luptele crîncene ale răsboiului din 1877. Regina este care iubește ca o mamă pe fie-care ostaș român, fiind-că știe, că fie-care din noi este gata, cînd va veni zi de primejdie, să-și jertfească viața sa pentru Rege, pentru România.

Fiind-că fie-care din noi, de acum înainte este soldatul Reginei Elisabeta și că toată țara știe că voi ați căpătat

această mare cinste: este de datoria voastră a ținea sus onoarea batalionului vostru. Voi trebuie să fiți cei cu purtare bună și să vă arătați mai falnici cînd înfilniți și salutați pe superiori; vor trebuie să fiți cei mai buni la instrucție; voi trebuie să știți mai bine cum se dă cu pușca și cum se înaintează mai cu dibăcie în timpul luptei.

Compania de onoare a batalionului vostru a petrecut zile frumoase la București și s'a aratat la diferite ocazii, mai cu seamă la parada de la 10 Maiu, foarte sdravănă. Spre amintirea acestor zile frumoase Majestatea Sa Regele vă trimete cinci decorații, pe care le predați Domnului Maior Romanescu spre a le împărți.

Cu ocazia zilei Sfinților Impărați Constantin și Elena, patronii batalionului, vă urez și pentru viitor izbîndă și onoare.

Să trăiască Batalionul 2 Vînători Regina Elisabeta.

Ura! Ura! Ura!

2. Discursul rostit după cuvîntarea Domnului Comandant al Diviziei active

Domnilor!

Cu ocazia acestei zile de sîrbătoare vii a vă exprima felicitările și urările mele pentru viitor.

Felicitările mele sunt cu atît mai vii, cu cît puține zile ne despart de data de 10 Maiu 1902, memorabilă pentru noi toți, memorabilă mai ales pentru batalionul prea veneratei noastre Regine.

Să trăiți și *la mai mare!*

Spre a se îndeplini însă această urare *«la mai mare»* Domniile-Voastre trebuie să munciți, să munciți din toată inima.

Este o lege nestrămutată a naturii, că nimica nu stă pe loc. Sau lucrurile dau îndărăt, sau ele progresează, natura nu rămîne nicăiri în repaus. Ast-fel e și în viața omenească. Cînd am ajuns la un punct culminant, aceasta nu vrea să dîcă pentru noi, că va fi «pe loc — repaus»; din contra, atunci a sosit momentul, ca și după o victorie, ca tocmă atunci să nu stăm în repaus pe laurii cîștigați și cu restul forțelor să urmărim vitejește pe inamic.

Așa și cu Domniile-Voastre. Ați ajuns la mare onoare: dar de aci înainte trebuie să lucrați din toate puterile sufletești și trupești, nu numai pentru a vă menține sus, ci pentru a ajunge și *la mai mare*. Să nu vă mulțumiți cu laurii cîștigați, cum v'a spus-o Majestatea Sa Regele, ci să pășiți înainte spre mai mari progrese. Aceste progrese sînt cerute de țară, sînt cerute de timpul în care trăim.

În acest sens să vă reamintiți, Domnilor, frumoasele zile de sîrbătoare, pe care le-am petrecut. De mîine însă arun-

cați-vă inimoși asupra serviciului. Telul pe care vă îndreptați să fie serviciul armatei și numai serviciul armatei!

Spre a realiza aceste progrese, luați de călăuză Ordinul de zi din 10 Maiu și puneți în esecutarea lui toată trageroa de inimă a unor vrednici ostași, disciplina și pasiunea de militar, care sînt încredințat vă însufletește pe toți.

Ridic acest pahar în sănătatea și prosperitatea Batalionului 2 de Vinători Regina Elisabeta.

Ura! Ura! Ura!

3. Cuvîntarea rostită ca răspuns la acea a Domnului Comandant al Batalionului

Domnilor!

Mă simt dator să răspund la cuvintele bine voitoare a Domnului Maior Romanescu.

Nu am fost înregimentat în armată dar din tinerețe m'am simțit ostaș, ostaș al datoriei mele către patrie. În această direcțiune am ținut către mine însumi disciplina militărească.

Nu mă simt deci strein, cînd sînt în mijlocul militarilor, cînd am început a servi țara — sunt aproape 50 de ani — ea era umilită și călcată în picioare. Pot adăogi că ea era aproape necunoscută în lumea cea mare și că în Europa ea nu avea nici o pozițiune. Astăzi laudă lui Dumnezeu, care ocrotește și ridică pe cei vrednici, suntem un Regat; mic dar respectat, și am devenit un factor însemnat al menținerii și consolidării păcii generale.

Cui să datorește această mare schimbare? Ea să datoreze poporului condus de bărbați plini de răvnă curată pentru binele obștesc și de o adîncă iubire pentru țara în care s'a născut, pătrunși de datorii firești cei leagă către pămîntul unde locuiește și către neamul din care fac parte să datoreze tot atît aceluși Principe înțelept, inimos și viteaz, care a condus armata la izbînză, care stău în istorie ca semne despărțitoare de hotar între trecut și viitor.

Dar! Steagul vostru, al Batalionului 2 de vînători și cele lalte steaguri ale oștirii românești, au dat românilor o patrie recunoscută și respectată astăzi de cel mai puternic monarh din lumea întregă. Steagurile noastre Românești au luat parte vitejească la mari victorii, alătura de oștirile marelui Impăraț al Rusiei, iar faptele ostășesci ale amînduror acestor armate au fost conduse de Regele și căpitanul nostru.

Steagul vostru, al Batalionului 2-lea de Vînători, Regina Elisabeta, ca și alte drapelurile ale oștii noastre poartă legat de dînsul, nedeslipit de el, o mică cruciuliță neînsemnată în sine; Ea nu e de aur și nu e înpodobită cu diamanturi; ea este de fer, cum trebuie să fie energia în împlinirea datoriei, inima și vite-

jia fie căru Român. Această cruce de fer, Crucea «Trecerea Dunărei» este dovada virtuților Românești și lauda ei. Semn este ea a măririi patriei. Voi toți ofițeri și soldați să fiți mândri de dinsa să fie cinstită de tot Românul, căci sus stă cinstea ei, pretutindenea.

Douăzeci de ani după luarea Plevnei am avut fericirea a însoți pe Majestatea Sa Regele în călătoria sa la Petersburg, unde fu primit ca în toată Rusia cu onoruri Impărătești.

La Kiev Majestatea Sa Regele fu întâmpinat de unul din cei mai vestiți generali ai Impăratului Nicolae II de Generalul Dragomirov, căruia i-am remis din ordinul Regelui în dată după sosirea în acel oraș, Marea cruce a Stelei României.

După prânz generalul vine spre mine și mi spune: — sunt foarte supărat pe Domnia-Ta, și i răspunsei: «De abia am sosit cum aș fi putut să ți fac un neajuns atât de mare, în cât să te supăr; oare nu ești și-am înmănat cea mai mare distincțiune pe care Regele o poate acorda cuiva?» — Și cu toate acestea replică Generalul, mai observat, că mi lipsește ceva, la care am drept și la care țin foarte mult? — Generalul în adevăr nu purta la pept «Trecera Dunărei» — am văzut îi zisei: că nu ai «Trecera Dunărei». Nu știu de ce nu o ai; nimic însă nu se opune ca să o capeti acum, și sunt convins că Regele Carol ți-o va da-o. Oare nu porți chiar marea Cruce a Stelei, cu «spadele Războiului»? așa este spus Dragomirov, dar merit să port crucea voastră de fer, căci am luptat și eu cu vitejii mei dincolo de Dunăre, și o cer ca un drept al meu; — I-am spus atunci: «Reclamă Crucea noastră de fer, ca o onoare egală și în gându-ți mai mare de cât marea Cruce a Stelei. Dă-mi voie să ți spun că această reclamațiune pe care o face după 20 de ani Generalul Dragomirov, este pentru noi Români un mare semn onorific. M. S. Regele acordă bătrânului și viteazului general «Trecera Dunărei» și «Virtutea Militară» și rare ori am văzut un bărbat mai fericit de cât pe Generalul Dragomirov când câpătă aceste două distincțiuni militare. V-am vorbit de această împrejurare pentru că dovedesc mai mult de cât ori-ce, ce mare însemnătate are crucea noastră de fer, ca semn al vitejiei ostășești. Nu numai noi o cinștim ca atare, dar ostașii încercați a unei armate încercate.

«Trecera Dunărei» este legată de steagul acestui batalion. Mare semn amintind trecutul dar și arătând viitorul. Crucea de fer de pe steagul vostru vă vorbește de vitejia acelor camarazi, care intrând în focul Griviței, cei dintâi au luat un steag al inamicului. Crucea cea de fer, vă spune însă tot-odată să vă pregătiți toți: ofițeri, sub ofițeri, vițători, ca atunci când glasul Regelui Carol vă va chema din nou să apărați

moșia strămoșească, să săriți inimoși și vrednici, ca steagul vostru și pepturile voastre să fie împodobite cu o nouă cruce de fer, semn al reînnoitei vitejii românești.

Să fie tot-d'auna în gindurile voastre ca cea mai sfântă datorie apărarea patriei și a tronului; susținerea cinștel neamului, învingerea vrăjmașului.

Rădic acest pahar în vitejia Batalionului 2 Vinători Regina Elisaveta! Ura, Ura, Ura!

4. Cuvintele rostite la sfârșitul serbării

Domnilor ofițeri, sub-ofițeri, vițători,

Să încheem acest ospăț ostășesc atințind ochii noștri spre steagul vostru împodobit cu semnele izbînzii.

Falnic steag! Scump vouă, ostașilor acestui Batalion, dar scump și nouă tuturor, țării întregi!

Din sate și din orașe veniți ca să învățați meșteșugul războiului și vă ofeliți trupul și mintea în acest meșteșug, nu să războiască lumea în fie-care zi; trebuie însă un popor să-și pregătească mai din'ainte, ca să poarte războiul în contra vrăjmașului patriei sale.

Cine este bine pregătit nu numai trupește dar și sufletește acela are izbînda.

Să încheem dar această frumoasă sărbătoare prin o urare care tot-d'auna să ne însufletească pe toți.

Steagurile Românești să fie tot-d'auna biruitoare.

Ura! Ura! Ura!

Intrunirea meseriașilor

Marți 21 Maiu, în grădina teatrului comunal, meseriașii din localitate au fost convocați la o întrunire publică, spre a se sfătui pentru formarea corporațiunilor, în vederea legii meseriilor, ce se va pune în aplicare la 1 Septembrie anul corent.

Intrunirea era anunțată pentru orele 2 și abia la orele 3¼ a fost deschisă, în fața a vre-o 80 meseriași, din atâtea sute cîți sunt în Constanța. Aceasta e de regretat, cu atît mai mult cu cît e interesul lor la mijloc, căci această lege s'a căpătat în urma atîtor îndurări și martirizări prin închisorii. Să sperăm că la întrunirea anunțată pentru astăzi numărul mare al meseriașilor va fi mai impunător.

D-l Mihalache Vatik, luînd cuvîntul, a zis că legea nu e rea, după cum i se face critică, și nu

lovește în străin, întru cît el este meseriaș cinștit. E o lege internațională — un părinte bun care și protejeze fiu — meseriași — o lege care pusă în aplicare, nu le convine falșilor meșteșugari, cari știu de toate și nu știu nimic, făcînd concurență nedreaptă adevăratului *maestru* și compromițînd meseriile. Vorbînd de emigrări, zice că nu legea le provoacă și nu adevărații meseriași emigrează, ei numai haimanale și vagabonzi, și fac bine căci de aceștia nu 'i nevoe. Termină urînd să trăiască guvenul, să trăiască d-l ministru Misir, că le-a dat această lege.

Blank zice că, ori cît de bună ar fi legea, ea nu poate fi atît de folositoare meseriașilor, — într'o țară în care așa de puțin se aplică legile — întru cît meseriașii nu vor fi uniți și bine organizați în societăți, care să pretejeze pe lucrător și să 'i dea sprijinul la nevoe. Explică cum sunt organizate asemenea societăți în străinătate și roagă pe meseriași la unire.

Mihăileanu a zis că, nu suntem adunați aci pentru a pune bazele vreunei societăți, nici în vre-un scop politic. Legea pentru meseriași, așa cum este, tot e bună și ne-am adunat să ne sfătuim pentru a putea fi pregătiți cînd ea va fi pusă în aplicare. Regretă că cu numărul restrîns, adunat astăzi, nu se poate proceda la nimic și roagă pe cei de față ca să ducă vestea la prietini și cunoscuți de ai lor, ca pentru Duminica viitoare să ia parte la a doua întrunire.

Iosif Schingrain, un bătrîn care mi-a inspirat atîta simpatie și pe care îl priveam — fermecat de cuvintele lui pornite din inimă — ca pe un drapel glorios, ca pe o icoană sfîntă a unui trecut de mărire, de glorie, de triumf!

«Cel mai vechiu maistor — își începe cuvîntarea — am venit în țară pe timpul lui Cuza și pînă astăzi am mîncat piine dulce în această țară bine-cuvîntată de Duunezeu, pe care o iubesc ca pe mama! Timpurile triste cari au trecut peste țară și în care am suferit noi meseriași — mai ales acum în urmă — nu m'aș desperat și nu spre blestem mi s'a deschis gura, căci vina a fost a noastră

a meseriașilor, cari am fost des-
binați și am pus așa de puțin in-
teres pe cea mai scumpă brățară
de aur — meșteșugul. A lipsit u-
nirea dintre noi și cei mai tineri
conduși pe căi piezișe, s'a u
ruinat și au compromis meseriile,
căci le lipsea morala și inteligența
le-a fost numai spoială, iar de eu-
vintul *cinste*, fără care nu poți trăi
în lume, n'a u voit să știe. Cinstit
am trăit și cinstit voesc să mor
și deși sunt trecut de 60 ani, sunt
vesel și mă simt tot atât de tî-
năr ca acum 30-40 ani, fiind-că
mi-am iubit meșteșugul și am fost
fără preget în a mă instrui, con-
form noilor cereri ale timpului
și neducînd lipsă de nimic, nu
mi-a lipsit *veselia*, pe care n'am
căutat-o prin cîrciumi și localuri
conrupătoare.

Face apel la părinți, pe care îi
roagă a'și îndruma copii pe urma
meșteșugului cunoscut lor, căci
străinul nu are durerea de a da
cu tot dinadinsul instrucția și e-
ducația necesară copilului. Cere
formarea unor societăți de prote-
jare a tinerilor vlăstare cari cad
în corupție și apoi în ruină, ne
avînd un loc de petrecere inteli-
gentă, cum bună-oară serate mu-
sicale, de lectură etc., cari să'i în-
drumeze pe căi bune.

Termină urînd, trăiască Regele
Carol I, care a sancționat această
lege bine-făcătoare. trăiască Mese-
riașul Român.

Mihalache Vatik anunță a doua
întrunire pentru astă-zî Duminică
și cei de față se risipesc în liniște

DIAFAN

DIN TOATĂ LUMEA

Resboiul Anglo-Boer a luat sfîrșit;—
resboiul, care timp de 2 ani și jumă-
tate, — a fost pentru întreaga omenire
civilizată, un eveniment de nesfîrșită
admirațiune pentru eroii Buri și nesfîr-
șite blestemuri pentru Englezii. Pacea a
fost proclamată în mod oficial.

În camera comunelor s'a citit conven-
țiunea încheiată cu Buri pentru a pune
capăt acestui resboiu, care va cuprinde
cele mai frumoase pagini ale istoriei, ce
au fost vre-odată înscrise de un popor.
Buri depun imediat armele și predau
tot materialul de resboiu, recunosc pe
Regele Eduard al VII-lea de suveran
al lor: toți supușii foastelor republici a
Transvaalului și Orangelui, cari se gă-

sesc peste frontieră, precum și toți pri-
zonierii de resboiu vor fi repatriați. Ei
se vor bucura în liniște de drepturile
și libertățile lor și bunurile lor vor fi
respectate.

E admisă limba olandeză în școală
și Buri dreptul de a purta arme
pentru apărarea lor personală. Ad-ția
militară va fi înlocuită pe cît posibil mai
curînd printr'o ad-ție civilă și autonomia
le va fi dată îndată ce împrejurările
vor permite.

Fermele indigene vor fi reclădite și
Anglia va face avansurile de bani ne-
cesari.

Rebelii vor fi lipsiți de dreptul elec-
toral iar supușii englezi, cari au luptat
contra Angliei, vor fi traduși în fața
tribunalelor.

Telegrame din New-York anunță că
toți vulcanii din America Centrală au
început să erumpă, aruncînd lavă și
bucăți de materie explosibilă.

Locuitorii sunt cuprinși de panică și
mulți fug.

În Columbia se simt puternice cutre-
mure de pămînt, cu sgomote colosale
subterane și cu spăimîntătoare căderi
de grindină și trăsnete. Sunt numeroase
victime. E temere că New-Yoreul să fie
amenințat, de oare-ce geologi, la dis-
tanță de 60 k. depărtare de oraș au
descoperit urme vulcanice.

DIN ȚARA

Un incendiu a distrus etagiul I al
școlii de agricultură de la Herăstrău
(București). Pagubele trec peste 100.000
lei. Elevii școlii sunt găsuși pe la
diferite institute din Capitală.

Direcțiunea închisorei Mărgineni (Pra-
hova) voind să aplice o pedeapsă dis-
ciplinară unui anume *Tugulan*, recidi-
vist, condamnat la 10 ani, din care a
făcut pînă acum 8 ani.

Cei-alți condamnați s'au făcut soli-
dari cu *Tugulan* și s'au opus la predarea
lui, iar seara au refuzat să intre în
dormitoare.

S'au luat serioase măsuri de pază la
penitenciar.

Aflăm că șeful ocolului silvic Ezi-
senlia, D. Pop, pe când se găsea în di-
mineața de 22 cor., împreună cu contro-
lorul și perceptorul fiscal, pe drumul ce
trece linia de frontieră, au fost opriți
de santinelele bulgare, care au reținut
pe silvicultor, pe care l-au maltratat și
ținut pînă cînd comandantul român de
companie de frontieră a cerut punerea
sa în libertate.

Din chiar declarațiile soldaților ar-
reeși, că această agresiune se datorește
răzbunării pentru faptul că nu erau lă-
sați a lua lemne din pădurile statului
nostru.

Autoritățile noastre anchetînd faptul,
prin Ministerul de externe s'au adresat
autorităților bulgare să stabilească res-
ponsabilitățile.

Informațiuni

Proprietarii importatori de cal-
au fost înștiințați de serviciul ve-
terinar central că pe viitor nu vor
mai importa în țară de cît acel
cal care după ce vor fi maleinizați
se va constata că nu sunt bol-
navi de răpciugă.

În cestiuaea importului de viță
americană, ministerul de domenii
a dat zilele acestea o deciziune
prin care se lasă liber importul
de viță de ori unde, afară de țā-
rile unde există boale de vii.

Judecătorești

Camera de punere sub acuzare,
de pe lângă Trib. Iași, a hotărît
că studentul V. Iamandi, — care
într'o ceartă avută cu locotenentul
Poenaru, acesta din urmă a fost
împușcat de cel dintâi; este ne-
vinovat de aceasta, constatîndu-se
că a fost în legitimă apărare.

La 24 Maiu s'a judecat de tri-
bunalul local, țaranul Gr. Bucu-
renciu din Topolog, născut în Stre-
zea Cărtișoara (Transilvania) lo-
calitate unde s'a fabricat de către
germanul Max Ressel, fost preot
în Silesia în complicitate cu alții,
bilete de bancă romine a 100 lei
și pentru care au fost condamnați
unii de tribunalul de Prahova, al-
ții de tribunalul Maros Vasarhely
(Transilvania). Numitul țaran pen-
tru că a introdus și pus în circu-
lație asemenea bilete false, a fost
condamnat la 5 ani închisoare, 500
lei amendă și 300 lei despăgubiri
Băncii Naționale Romine.

Erî 25 cor. s'a judecat procesul
Gh. Hrisicos, dat judecătei pentru
bancrută simplă și frauduloasă,
în care este implicat ca complice
și P. Contias, comerciant în loca-
litate.

Acest Hrisicos, din sacagiu ajuns
negustor și mai tîrziu cu oare-care
vază printre comercianții Con-
stanței, în ultimul timp s'a datat
la cele mai ordinare escrocherii,
pentru a'și aduna o sumă cît mai
însemnată de bani, ca apoi să tră-
iască cine știe unde ca ciocoii — cum
singur o spune într'o scrisoare
trimisă din Rusia — pe cînd era
fugit la un prieten al său — cu
bani furați prin înșelătorie de la
acei cari s'au încrezut în el.

Tribunalul a amînat pronunțarea
resultatului pentru 31 Maiu cor.